

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.] paastod, at alt, hvad vi har gjort, er fuldkommen rigtigt og uangribeligt.

Det ærede Medlem vil gerne have, at jeg skal have Ferie. Her er jeg for en Gangs Skyld enig med ham; det kan jeg godt trænge til, men jeg ved ikke, om det ærede Medlem Hr. Hauch vil foranledige, at der kommer en Mand i Stedet for. I øvrigt er jeg ikke helt sikker paa, at vedkommende Efterfølger vil blive fri for en Kritik som den, der i nogen Grad er øvet her i Dag.

Det ærede Medlem Hr. Stein omtalte, at ved Verdenskrigens Begyndelse i 1914 var der en radikal Politiker, som erklærede, at nu skulde der regeres; det var vel en Antydning af, at der ikke blev regeret i Øjeblikket. Ogsaa i det andet høje Ting har man draget Paralleller og bl. a. henvist til Ove Rodes meget store og fortjenstfulde Arbejde, et Arbejde, der i Virkeligheden først fik sin Anerkendelse, efter at han var død. Jeg sagde engang, da man talte om Ove Rode, at jeg følte mig trykket ved Sammenligningen; jeg beundrer det store og opofrende Arbejde, som Ove Rode udførte i en vanskelig Tid, men paa den anden Side vil jeg i Dag, som jeg har gjort tidligere i det andet høje Ting, minde om, at Forholdene trods alt dengang laa ganske anderledes end nu, hvor vi ved Krigens Begyndelse saa at sige straks kom ind i de største Vanskeligheder, medens der under Verdenskrigen gik 3 Aar, inden Vanskelighederne rigtig tog fat. Hertil kommer yderligere, at hele Samfundsmaskineriet, hvad vel ingen vil benægte, i Dag er langt mere kompliceret end under Verdenskrigen. Man behøver blot at tænke paa den øgede og meget store Betydning, Varer som Benzin, Petroleum og Brændselolie har faaet i Samfundshusholdningen.

I denne Forbindelse kan jeg minde om den Udredning, jeg i det andet høje Ting har givet for hele den økonomiske Udvikling og for, hvorledes Prisudviklingen er gaaet direkte imod vore samfundsmæssige økonomiske Interesser, minde om, hvorledes Afsætningsforholdene for vore Varer som Følge af de i Udlandet truffne Foranstaltninger nu ligger ganske anderledes, end Tilfældet var under Verdenskrigen, og hvorledes vor Valutabeholdning gennem de foretagne Indkøb er sat fuldt og helt ind, hvorledes vor Skibsfart, der er udsat for store Besværligheder, helt har maattet inddrages i Landets Tjeneste, saaledes at den ikke som før kan tjene Penge, der kan anvendes til Indkøb af Varer. Saaledes kunde jeg blive ved og pege paa, at Stillingen denne Gang er en

ganske anden og i Virkeligheden langt mere besværlig, end Tilfældet var ved Begyndelsen af Verdenskrigen.

Det synes somme Tider, at man, ikke mindst fra Sider, der ikke giver nogen Haandsrækning til at bringe Landet gennem Vanskelighederne, er utilbøjelig til at forstaa vor Stilling og mere er indstillet paa den negative, kritiske Linie. Det kunde derfor maaske være rigtigt at minde om, at den nu med Rette fuldt anerkendte Indsats fra Ove Rodes Side under Verdenskrigen i sin Tid ikke sjældent kritiseredes. Forleden Dag fik jeg sendt nogle Uddrag af Avisartikler fra Verdenskrigens Dage. Jeg skal afholde mig fra at komme ind paa et fyldigt Citat af dem, selv om det kunde være fristende nok; med Formandens Tiladelse vil jeg indskrænke mig til et Par enkelte Citater. I et Oppositionsblad anførtes saaledes i September Maaned 1917:

„Naar den iværksatte Undervandsbaadsblokade nu kommer til at svie til os, har vi først og fremmest Regeringens kortsynede Politik at takke for det.“

Og i samme Artikel lægges det Regeringen til Last, at vi, som det hedder, har Knap- heds og urimelig Dyrtid paa alt. I et andet Blad omtales Ove Rodes Maksimalprisbestemmelser som en Fiasko, der fører Erhvervs- livet ud i næsten fuldkomment Anarki. Og hans Ernæringspolitik betegnes saaledes:

„Den er famlende, upraktisk, uretfærdig og hensynsløs.“

I et fremtrædende Blad fik hans Kornfor- slag følgende Salut:

„Forslaget er økonomisk Selvmord.“

Og for at slutte med et Citat vedrørende det aktuelle Brændselsspørgsmaal skal jeg nævne et Indlæg fra 12. September 1917, hvori det hedder:

„Kommer saaledes adskillige Familien til at savne Brændsel i Vinter, kan Klagen ikke rettes mod Kommunen, men der, hvor den hører rettelig hjemme: mod Brændselsnævnet og Indenrigsmini- steriet“

— som dengang havde den Opgave, Skæb- nen nu desværre har tildelt mig. Mon det dog ikke kan give en og anden Ræsonnør, som maaske ofte sidder lidt langt borte fra det Arbejde, der udføres, lidt at tænke paa, naar han ser, hvorledes man dengang fra enkelte Sider behandlede endog en Mand som Ove Rode?

Det ærede Medlem Hr. Stein kritiserede Priskontrolraadets Virksomhed og sagde, at den gik langt ud over den Beføjelse, som Raadet havde. Det maa jeg bestride. Naar det ærede Medlem spørger, om jeg